

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 7 grudnia 2015 r.

Adam Bodnar

V.543.17.2015.MS

**Pan
Mariusz Błaszczak**

**Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

W nawiązaniu do przekazanego w ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych projektu rozporządzenia w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej uprzejmie informuję, co następuje.

Projekt rozporządzenia określa, między innymi, wysokość świadczenia pieniężnego, wypłacanego cudzoziemcom na podstawie art. 72 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2012 r. poz. 680 z późn. zm.). Świadczenie to służyć ma pokryciu kosztów zamieszkania cudzoziemca poza systemem otwartych ośrodków dla osób starających się o ochronę międzynarodową.

Zgodnie z § 6 projektowanego rozporządzenia, wysokość wspomnianego świadczenia wynosić ma od 25 zł do 12 zł 50 gr, w zależności od liczby członków rodziny cudzoziemca, przebywających z nim w Polsce (im większa rodzina, tym mniejsze kwoty przypadają będą na jedną osobę). Wraz z wejściem w życie rozporządzenia sytuacja osób korzystających z takich świadczeń nie ulegnie zmianie. Dokładnie taką samą wysokość świadczeń przewiduje bowiem § 6 obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wysokości pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz.U. z 2011 r. Nr 261, poz. 1564).

Powyższe kwoty nie gwarantują cudzoziemcom starającym się w Polsce o ochronę międzynarodową godnego standardu życia. Nie pozwalają na zaspokojenie wszystkich podstawowych potrzeb, począwszy od wynajęcia lokalu mieszkalnego,

kończąc na kosztach codziennego utrzymania. Tymczasem omawiane świadczenie jest często podstawowym źródłem utrzymania cudzoziemców, którzy z przyczyn obiektywnych, takich jak brak znajomości języka polskiego czy brak uznawalnych w Polsce kwalifikacji zawodowych, nie są w stanie podjąć pracy, kiedy już nabędą do tego prawo, i we własnym zakresie poprawić swojej sytuacji bytowej. Nieznajomość języka i oczywista w tym przypadku nieświadomość co do obowiązującego prawa dodatkowo sprawiają, że cudzoziemcy zamieszkujący poza systemem ośrodków są szczególnie narażeni na oszustwa i wyzysk. W takich warunkach, już na etapie pre – integracji, oferowany cudzoziemcom system wsparcia zawodzi.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2014 r. poz. 1648 z późn. zm.), zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości podwyższenia świadczeń, o których mowa w projektowanych przepisach. W mojej ocenie, punktem odniesienia w tym wypadku powinien być wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie C-79/13 (sprawa rodziny Saciri). W orzeczeniu Trybunał podkreślił, że łączna wysokość przyznawanej cudzoziemcom pomocy pieniężnej musi być wystarczająca do zapewnienia godnego poziomu życia odpowiedniego dla stanu zdrowia osób ubiegających się o ochronę oraz ich utrzymania. W przypadkach, gdy zakwaterowanie nie jest cudzoziemcom dostarczane w naturze, wypłacany zasiłek musi, w razie potrzeby, być wystarczający do tego, aby umożliwić cudzoziemcowi zapewnienie sobie zakwaterowania na prywatnym rynku.

Podpis na oryginale